end nii etenduste kui vaatlejate arvult, üksteise võidu korraldavad peaaegu kõik elukutselised teatrid ringreise maale. Rahvas on vastuvõtlik teatrielamustele, kusjuures maa, kes head teatrit saab harvemini, oma huvielavuses maha ei jää linnast. Endiselt nõutakse algupärast kava. Olukord on haruldaselt soodus meie teatri ja algupärase lavakirjanduse arenguks. Seda soodsat olukorda tuleks õigel ajal ja viisil kasutada. Esialgu ei suuda aga meie draamakirjandus meie teatri nõudeid kaugeltki rahuldada.

Lavakunstilistelt saavutistelt polnud 1936. a. ometi just erakordne aasta, kuigi nähti häid ja väga häid lavastusi Tallinnas ja isegi provintsiteatreis.

„Estoonias", meie mitmepalgelisimas teatris, kus samalt lavalt pakutakse draamasid, lastenäidendeid, oopereid, operette, ballette, näivad üksikud alad kitsikust tundvat ja vabamaid käsi ihkavat, kuigi 1936. aastal sõda draama ja opereti pärast näis teravuse kaotanud olevat, ilma kummagi otsustavat ülekaalu saavutamata. 1935./36. hooaeg ületas etenduste arvult — 307 etendust — eelmist, kuid vaatlejaid jäi pisut vähemaks — 189 351 (200 249). Repertuaar: W. Shakespeare'i „Mida soovite" (14 korda) ja „Palju kära ei millestki" (8 k.), E. Bourdet' „Äsja ilmunud" (12 k.), A. Kalda „Mare ja ta poeg" (6 k.), E. O'Neill'i „Oi noorus!" (28 k.), H. Raudsepa „Mikumärdi" (12 k.), J. Deval'i „Preili" (9 k.), A. Kitzbergi „Püve talus" (7 k.), N. V. Gogoli „Revident" (14 k.). Menukaim draama oli „Oi noorus!", mida külastas Tallinnas umb. 20 000 inimest. Oopereist saavutasid suurima menu „Talupoja au" ja „Pajatsid" (12 k.), operettidest I. Kálmáni „Maritza" (35 etendust 24 000 vaatajaga). — Uue, 1936./37. hooaja I poolel olid repertuaaris Somerset-Maugham'i „Peavõit" („Sheppey"), Schilleri „Wilhelm Tell", H. Vuolijoe „Niskamäe naised",

Eesti kroonika 1936, lk. 111